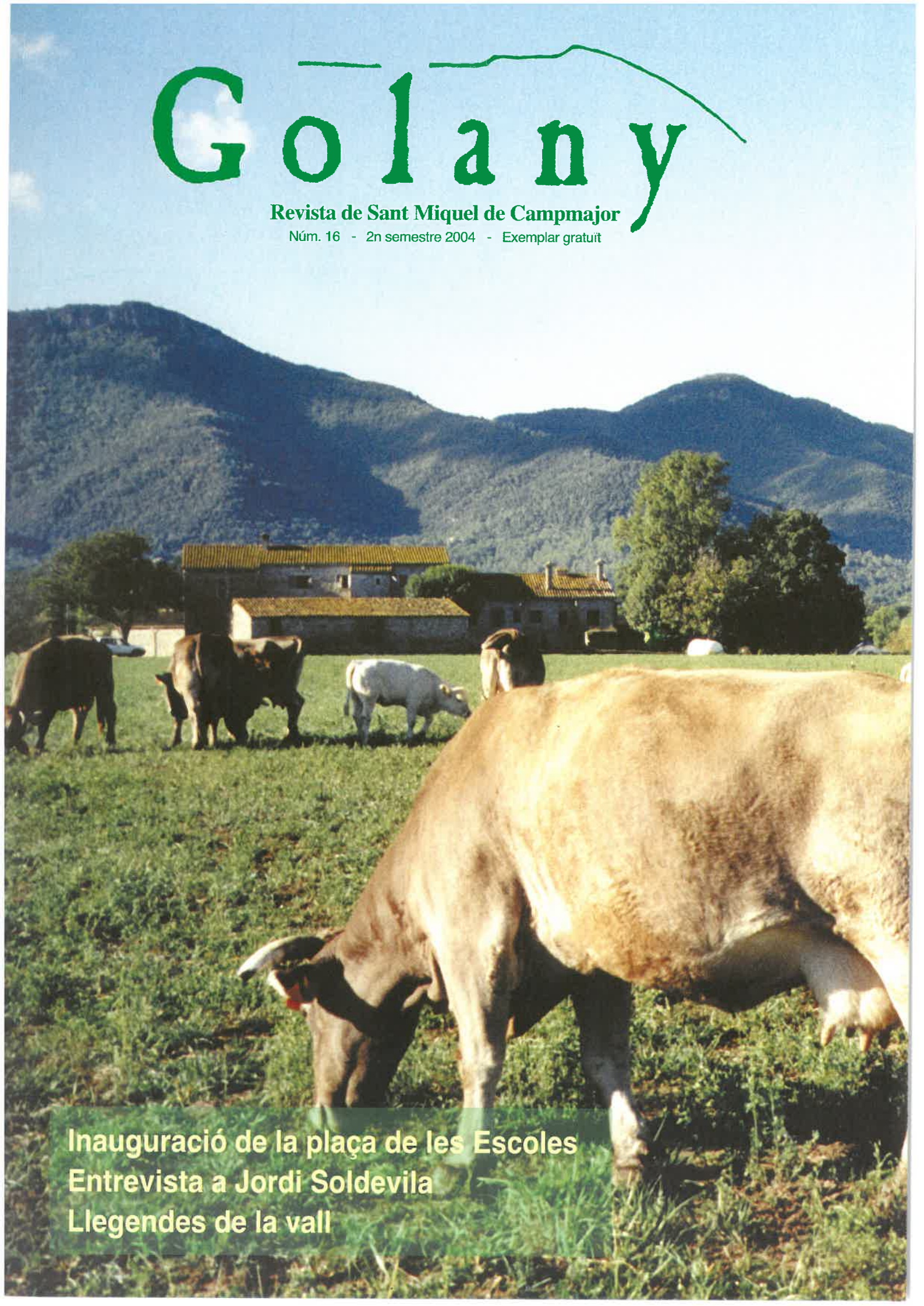

Golany

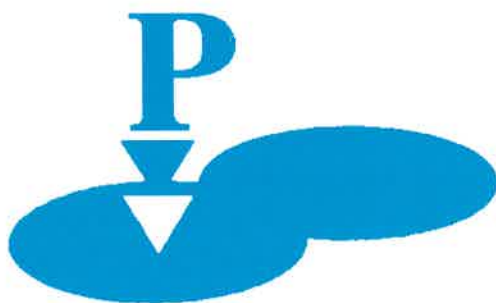
Revista de Sant Miquel de Campmajor

Núm. 16 - 2n semestre 2004 - Exemplar gratuït

Inauguració de la plaça de les Escoles
Entrevista a Jordi Soldevila
Llegendes de la vall

Perforacions, Sondejios, Pous, Aigua descontaminada

Perforacions Pla de l'Estany, S.L.

c/ Francesc Macià, 3-5, 1r. 4t.

Tel. i Fax 972 58 06 70

mòbils 629 033 053 - 687 415 103

17820 BANYOLES

ESCORXADOR
Roca

SOCIETAT AGRÀRIA DE TRANSFORMACIÓ Núm. 1.739

c/ Prolongació carrer Tarragona, s/n. - Tel. 972 57 33 50 - Fax 972 57 46 61

17820 BANYOLES (Girona)

INDEX

3. Editorial
4. L'Opinió del Lector. La Cadamont de Ventajol, per Josep Mª Plana - Reixach
5. Des de la Casa Gran. Inauguració de la Plaça de les Escoles
6. Aplec de Sta. Quitèria. Els concursos del dissabte.
8. Els Consells del Dr. Carreras. L'Oïda, per F. Xavier Carreras
9. Conèixer la Vall. Del Puig Castellar al riu Ritort, per Josep Fort
12. Gent de Casa. Entrevista a Jordi Soldevila, per Josep Estarriola
14. Esports. Història del Futbol a Sant Miquel (1979-1980), per Tomàs i Quimet Camós
16. Fets i Gent. Ensenyar de Pagès, per Alex Navarro
17. Vivències. Pura Natura, per Alex Navarro
19. El Racó Literari. Quelcom Màgic, per Elisabet Tubert
La Pau sota l'aigua, per Joan Fort
22. Llegendes de la Vall. L'Argolla de Golany, per Elisabet Saus.
23. Cuina de Casa. Un plat colombià: carn adobada, per Ketty Doria.
24. Notícies Breus
26. La Cua de l'Humor, per Ramon Santacana
Moviment Demogràfic. Telèfons i Horaris

Normes per a la publicació de cartes i articles

Golany agraeix les cartes i articles dels seus lectors, i escull amb preferència per a la seva inserció les cartes breus, d'unes 25 línies mecanografiades, i els articles d'unes 45. Tots hauran d'anar signats amb nom i cognoms, encara que si es desitja es publicaran amb pseudònim. L'únic responsable del seu contingut és l'autor. Els articles s'hauran de lliurar, a ser possible, junt amb el disquet d'ordinador.

Queda prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor o els autors.

Golany

Redacció i publicitat: Tel. i fax 972 57 46 26

Edita: Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor.

Coordinació i disseny: Josep Estarriola i Alex Navarro.

Compaginació i impressió: Impremta Palmada - Banyoles

Tiratge: 400 exemplars

Dipòsit Legal: GI-033/97

Portada: "Vaques pasturant" Fotografia de Josep Fort.

Editorial

Els canvis ocorreguts en el món rural han conduït un nombre important de la seva gent cap als nuclis urbans. És evident que la vida canvia i comencem a viure d'unes altres maneres, però, a vegades, ens costa pair que molts costums arrelats des de segles a casa nostra i que han anat perfilant la vida camperola a través dels anys, s'hagin vist estroncats en qüestió de poques dècades cap aquí.

Quaranta anys enrere, al nostre poble, hi havia tres vegades més població que a l'actualitat -l'any 1960 hi havia 626 habitants; actualment n'hi ha uns 210-. En aquella època pràcticament totes les cases de Sant Miquel, la majoria masoveries, vivien de l'agricultura, la ramaderia i també del bosc. Amb tan sols trenta vessanes, cinc vaques i dues truges, entre altres, en vivia una família. Amb

el pas del temps i l'abandó progressiu de la pagesia, ha anat quedant poca gent al camp i, aquests, per continuar, s'han vist forçats a treballar amb nous cultius i a augmentar la seva producció amb més vessanes i més caps de bestiar.

Precisament en la nostra portada il·lustrem un exemple de ramaderia dels nostres dies i que és habitual veure per la nostra vall. Amb el seu paisatge bucòlic sembla que la vida no hagués passat, que tot continuï igual. En realitat són molt poques les famílies que actualment viuen d'aquest ofici i la tendència és que disminueixi encara més.

Una alternativa, com a complement, i en tenim algun exemple a prop d'aquí, és el turisme rural. Com en tants altres pobles petits, una part de la pagesia també viu del turisme i ha trobat rendible canviar els estables dels animals per unes bones taulades de gent.

El que si està clar és que la pagesia demana cada vegada més una especialització. Això ho sap molt bé el jovent que s'incorpora a pagès i busca el camí més útil i competitiu, segons les exigències del mercat.

Per acabar, tornem al començament d'aquesta editorial amb un refrany que molt bé s'adiu al nostre poble:

**"Entre les masies catalanes,
que foren allò més típic que hi hagué,
ara són ben comptades
les que tenen masover"**

LA CADAMONT DE VENTATJOL

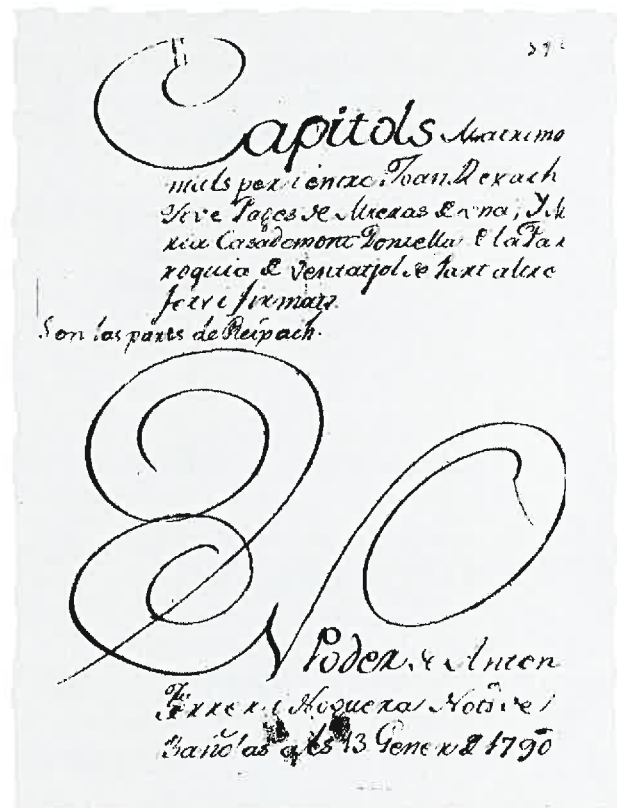
En la revista Golany núm. 12, dins de la secció "Cases de la Vall de Campmajor" es publicava una ressenya de la pairalia LA CADAMONT DE VENTATJOL, amb la seva genealogia de més de vuit segles.

Com que una de les meves arrels paternes prové de la Cadamont i, a la vista d'uns Capítols Matrimonials que ho justifiquen, faig memòria del següent:

El dia 13 de gener de l'any 1790, una filla del matrimoni format per Tomàs Casademont i Guixeres i Maria Rovira (filla de Sant Dalmat), anomenada Maria, es maridava amb l'hereu de Reixach de Mieres, en Joan Reixach i Cases, firmant, abans, els Capítols Matrimonials que foren autoritzats pel notari de Banyoles, Anton de Ferrer i Noguera.

Per una part en Manuel Reixach, per després de la seva mort i amb reserva d'usdefruit de la seva esposa Francisca Casas, fa donació i hereu universal al seu fill Joan Reixach. En el moment del matrimoni aquest rebrà 700 lliures barceloneses.

Per l'altra en Miquel Casademont i Rovira, hereu de la Cadamont de Ventatjol i, seguint l'ordenat pel seu difunt pare, dóna a la seva germana, Maria, 840 lliures barceloneses, uns vestits amb les seves faldilles i capots, un de vellut negre, dues mantellines, tres caputxes, dues indianes, dues mantes de llana pura i una calaixera guarnida de calaixos amb els panys i claus corresponents. Donava així per pagada, el dia de les esposalles, per la legitimitat paterna i materna, agraint al seu germà Miquel els molts i agradables serveis que fins avui havia rebut.

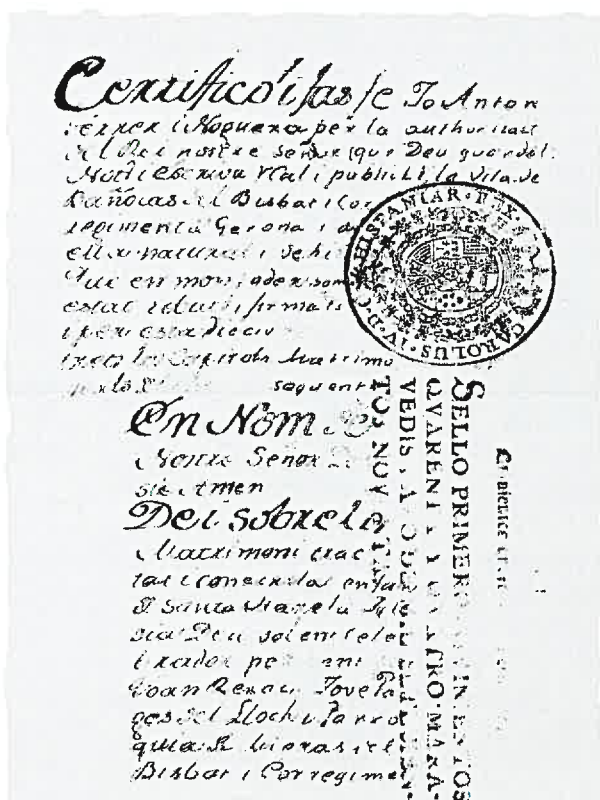

Els futurs esposos pacten que el primer fill mascle que tinguin serà l'hereu universal dels dos, firmant tot seguit, juntament amb els pares de l'espòs, el germà de l'esposa i els dos testimonis.

Els nous esposos Joan Reixach i la Maria Casademont i Rovira, regentaran durant molts anys la pairalia de REIXACH. En Joan va morir el dia 12 d'agost de 1836 a l'edat de 80 anys i la Maria Casademont, morí l'any 1845 a l'edat de 82 anys. Els dos varen atorgar testament, fent hereu universal el seu nét Pere Reixach i Griera, per la mort prematura del seu fill Miquel als 35 anys d'edat. La Maria Casademont i Rovira i el seu marit Joan Reixach, foren els meus rebesavis, el seu hereu Pere, fou el meu besavi i la seva filla Manuela Reixach i Badia, la meua àvia, que va tenir onze fills, entre ells el meu pare, Pere Plana Reixach que va morir el dia 15 de gener de l'any 1960 a l'edat de 70 anys.

A principis del segle XVIII, una noia, filla de la Cadamont anomenada Francisca Casademont i Verdaguier, es marida amb Joan Illa i Bonavia, hereu de Can Illa de Serinyà. Després de sis generacions Illa, arriba en Vicenç Illa Genover, que fou el pare de la meua esposa Neus Illa i Claparols, quedant també demostrada la seva arrel amb la Cadamont de Ventatjol.

Josep Mª Plana-Reixach i Pascual

Il·lustracions: còpia de la portada d'aquests Capítols Matrimonials

INAUGURACIÓ DE LA PLAÇA DE LES ESCOLES

El dissabte 23 d'octubre, amb un dia esplèndid de tardor, va tenir lloc un fet que podem considerar com a històric a Sant Miquel de Campmajor, fou la col·locació de la primera placa que fa referència al nom d'una plaça del poble, com és la de les escoles i la seva inauguració oficial per part de les autoritats assistents.

La jornada va estar marcada per l'absència del Conseller de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya l'Hnble Sr. Joan Carretero i Grau a causa d'una indisposició. En representació seva va presidir l'acte el Sr. Albert Pereira i Solé, Director General d'Administracions Públiques.

La seva estada va començar amb una visita a l'Ajuntament i amb una reunió de treball amb el consistori, tractant els problemes i les inquietuts que té el nostre municipi, i preparant les properes actuacions de l'Administració en el poble.

Tot seguit va tenir lloc la inauguració de l'esmentada plaça començant amb la benedicció de la mateixa per part de Mn. Joan Prat, rector de la nostra parròquia. Seguidament es procedí a destapar la placa commemorativa per part del Sr. Pereira i el Sr. Josep Fort, Alcalde del nostre municipi. L'acte va continuar amb unes paraules del Sr. Pereira en les quals feia un encís en l'actuació de la seva Administració envers els pobles petits per tal de tenir un equilibri territorial en el conjunt de la nostra demarcació. A continuació i tancant l'acte va intervenir el Sr. Josep Fort tot donant les gràcies a la Conselleria de Governació per l'esforç que fa en l'ajuda a pobles com Sant Miquel de Campmajor, mitjançant el programa de subvencions anomenat Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya, sense el qual no és podrien fer cap tipus d'actuacions.

Cal destacar la nombrosa assistència de gent del poble i autoritats comarcals, tals com el President del Consell Comarcal, diputats, alcaldes del pobles veïns i mainada de l'escola.

Per acabar, es va obsequiar a tots els assistents amb un refresc popular.

Moment de destapar la placa a càrrec de l'alcalde, Sr. Josep Fort i del Director General d'Administracions, Sr. Albert Pereira.
(Foto: El Punt, diari).

La nova plaça de les Escoles.
(Foto: Josep Fort).

Argenteria, 18
Cort reial, 19

Llibreria Geli

CASA FUNDADA EL 1879

Tel. 972 20 17 90 - Fax 972 21 13 38
17004 GIRONA

ELS CONCURSOS DEL DISSABTE

El dissabte 22 de maig i, dins els actes de l'Aplec de Santa Quitèria, es celebrà el novè Concurs de Pintura Ràpida Infantil i Juvenil. Enguany hi han participat vint-i-un nens i nenes dels quals, catorze, són de Sant Miquel i Falgons i els restants de Banyoles. Les edats han estat compreses entre els tres i els quinze anys, essent la de deu anys la que ha assolit més participació.

Més o menys treballats, tots han aportat la seva creació i un jurat format per persones competents i després de molt deliberar, ha cregut convenient atorgar els següents premis:

INFANTIL A: (fins a 5 anys)

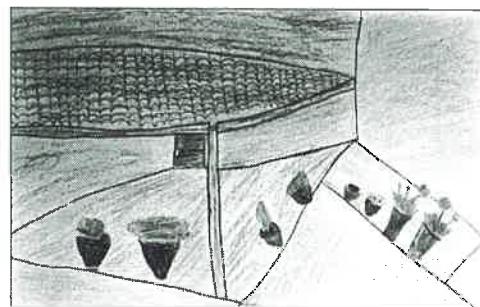
1r. premi: Sandra Moradell
2n. premi: Laia Martí

SANDRA MORADELL

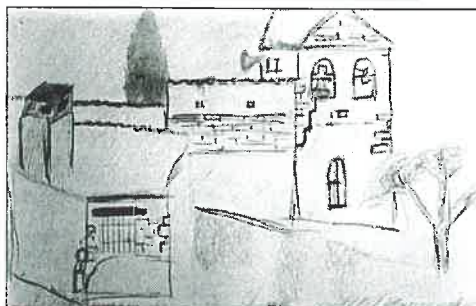
INFANTIL C: (de 9 a 12 anys)

1r. premi: Mireia Colomé
2n. premi: Marc Fusellas

MIREIA COLOMÉ

PREMI LOCAL

SARA MARTÍ

INFANTIL B: (de 6 a 8 anys)

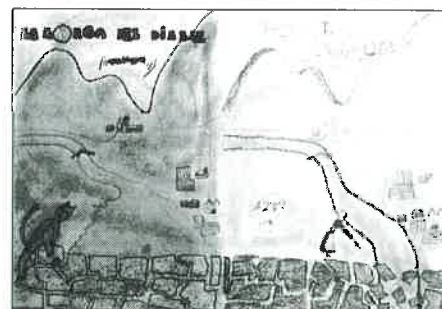
1r. premi: Pau Darnés
2n. premi: Cristina Serra

PAU DARNÉS

JUVENILS D (de 13 a 16 anys)

1r. premi: M. Bianca
2n. premi: Albert Roura

M. BIANCA

Fusteria J. J. Pey

Fusteria i decoració

Equipaments comercials

Mobles a mida

Serralleria i tancaments d'alumini

Tel. 972 57 05 64 - Fax 972 57 05 64 - Ctra. Mieres, s/n. - 17820 BANYOLES (Girona)

En quan al Concurs de Flors Silvestres de la Vall, la participació ha estat molt reduïda envers els altres anys, amb sis participants. No obstant la bona qualitat i originalitat dels centres era evident i va fer difícil al jurat decidir pels premis que, per unanimitat, van ser els següents:

1er Premi:	MAGDA VILÀ
2on Premi:	EMMA SABATER
3er Premi:	MIQUEL CAPDEVILA
premi local:	GERARD CAPDEVILA

Felicitats a les guanyadores i guanyadors d'ambdós concursos, com també agrair a tots els que han participat, animant-los a continuar en properes edicions i de manera ben oberta a tothom qui ho desitgi.

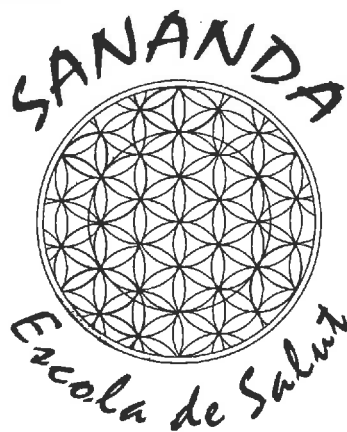

Un moment del lliurament de premis del 9è concurs de pintura
(Foto: Ramon Santacana).

CURSOS PER A PROFESSIONALS

- Quiromassatge Terapèutic
- Osteopatia
- Digitopuntura
- Reflexologia podal
- Drenatge limfàtic
- Flors de Bach
- Shiatsu
- Naturopatia (medicina naturista)

SANANDA - ESCOLA DE SALUT
c/ Joan Maragall, 24, 1r. 1a.
17002 GIRONA - Tel. 972 205 321

VOLS TROBAR-TE MILLOR?

Teràpies per:

- Mal d'esquena, cap, cames.
- Millorar la circulació.
- Reduir l'estrès i el malestar general.

- * A Girona: dimecres i dijous.
- * A "La Fontanella" a convenir.

SANANDA - NATURA
"Mas La Fontanella" Falgons
Tel. 972 58 03 47

HOME

Perruqueries

TARRADAS - PUIG

— Hores convingudes —

Plaça Tureres, 12 - Tel. 972 57 19 01 - 17820 BANYOLES

DONA

L'OÏDA I EL SOROLL

L'audició és un sentit que acompanya molt bé les sensacions visuals i una ajuda extraordinària per a comunicar-nos. La seva falta, la sordesa, resulta molt desagradable. Només cal fer la prova de tapar-se les orelles una bona estona per notar aquesta indesitjable sensació.

L'aparell auditiu, complexe com tots els sentits, es pot imaginar, per entendre's, com una trompeta —l'orella— que recull els sons. Conduïts fins a uns ossets dins la caixa del timpà són convertits en un estímul que picarà alguna nota del cargol, que ens el podem imaginar com les tecles d'un piano; segons si el so és baix o alt, agut o greu, picarà a les notes altes, baixes o mitges. Aquest piano o cargol es pot tocar amb una força adequada, però si ho fem colpejant les tecles, molt fort, fa mal o es trenquen. És a dir, que els sons o sorolls forts o molt forts el poden espantillar.

Quan durant molt de temps s'han suportat sorolls repetits del mateix to amb massa intensitat, la part del piano que recull aquest soroll, quedarà espatllada o sorda. Això passa freqüentment en treballadors d'indústries amb sorolls alts i continuats. Si el traumatisme és esporàdic però també freqüent, com pot ser escoltar música alta amb auriculars, estar a la discoteca i altres, també es sofreix traumatisme auditiu que afectarà l'audició a edats relativament joves.

La sensació auditiva que arriba al cervell ha de tenir una modulació en intensitat i en qualitat que no passi d'un nivell determinat, mesurat en decibels, perquè estiguem còmodes. L'excés de soroll, la contaminació acústica, comporta un seguit d'alteracions al cos i a la persona que no estan ben conegudes i de les que cal parlar, exigint a la nostra societat un dret molt clar que la pròpia Constitució reflecteix: El dret de la inviolabilitat del domicili, que fa referència no sols a que algú irrompi a la teva casa sinó també a la introducció de fums, sorolls i olores.

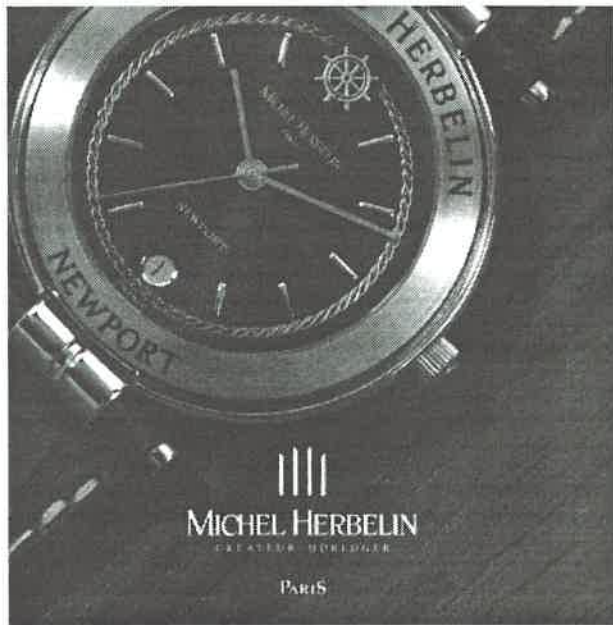
Després del Japó, Espanya és el país amb més contaminació acústica del món. A Sant Miquel de Campmajor crec que això no passa, tot i que puntualment alguna andròmina moderna pugui destorbar la pau que s'hi respira. No es dona el cas tan freqüent a ciutat que un sol individu amb una motocicleta "petenera" destorbi i violi el son i el domicili de centenars de ciutadans. I tots tan contents!

Doncs, no. Sense adonar-nos, la contaminació acústica provoca, a part dels efectes auditius ja dits; un augment de l'umbral auditiu. Això vol dir que amb el temps serà necessari "pujar el volum" per sentir, picar més fort les tecles perquè ens enterem, efecte que va empitjorant encara més el cargol. I un augment de les hormones que regulen l'estrès, l'adrenalina principalment. Aquesta activació pot comportar trastorns del son, de la tensió arterial i del ritme cardíac i respiratori. Dificultats de concentració i pèrdua d'atenció són altres efectes de la contaminació continuada.

Conscient el Govern d'aquest problema ja ha fet una Llei del Soroll que dóna directrius als respectius Ajuntaments perquè s'apliquin en aquesta font de contaminació. Espero es faci abans no estiguem tots ja tocats de l'oïda.

Un últim consell als més joves. Si ja hi sents poc, no pugis el volum. Ho empitjoraràs.

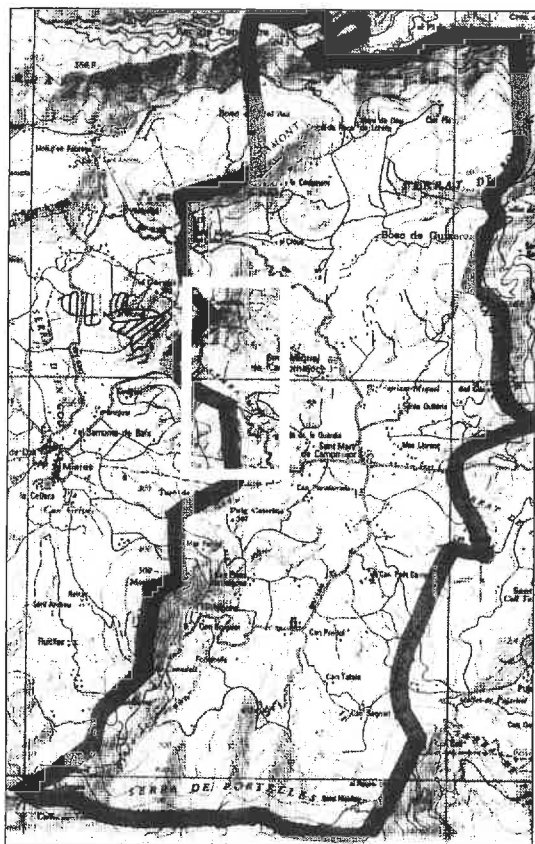
F. Xavier Carreras de Cabrera

ÒPTICA - RELLOTGERIA

QUERA

Porta Turers, 5 - Tel. 57 02 87 - 17820 BANYOLES

Del Puig Castellar al riu Ritort

En aquest número visualitzarem l'extrem oest del nostre municipi, des del Puig Castellar, punt més alt d'aquests indrets, fins al Ritort, rierol que sorgint de la veïna comarca de La Garrotxa, travessa el nostre municipi per confluïr amb el riu Ser en el veïnat de Roca. Fem constar que alguns d'aquests noms indiquen llocs que han pogut canviar amb el pas del temps, o han desaparegut. Com venim anunciant a cada número de Golany, ens cal l'ajuda de totes aquelles persones que, amb el seu record puguin aportar dades per anar completant la recerca. Moltes gràcies a tots aquells que fins ara han col·laborat.

**Dades recollides per Josep Fort i Olivella
Muntatge: Albert Roura**

Els mapes publicats en aquest article són propietat de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Tenim diversos salons per a banquets i convencions fins a 400 persones i també reservats per a grups reduïts.

A l'estiu podran gaudir menjant a l'aire lliure, a la terrassa de la figuera.

Els aperitius de les celebracions se serveixen regularment en els jardins i a l'entorn de la piscina.

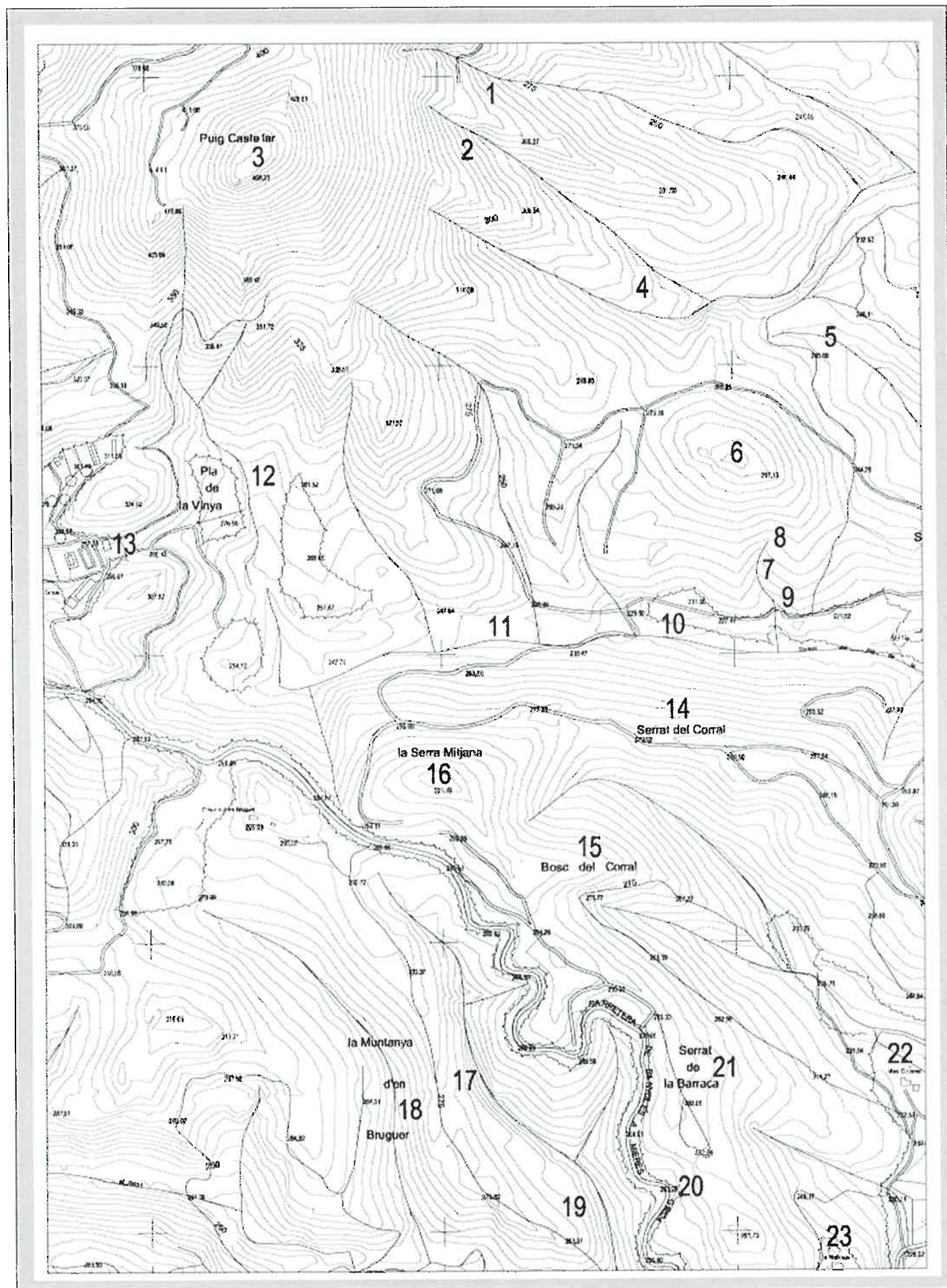
Restaurant

: El Trull :

Cala Canyelles
Tel. 972 36 49 28 - Fax 972 37 13 08
17310 LLORET DE MAR (Girona)

OBERT ELS 365 DIES DE L'ANY
VIVERS DE PEIX I MARISC
APARCAMENT PROPI

Codi	Nom	Descripció
1	Collet de Santa Maria	Coll que porta el nom del Santuari ja que es troba relativament a prop d'ell
2	Cal Tayant	Casa en runes, situada a l'extrem Nord- Oest del municipi.
3	Puig Castellar	Cim més alt d'aquestes contrades, on conflueixen els termes de Sant Miquel, Mieres i Sant Ferriol.
4	Clot de la Guilla	Entorn profund, on els caus d'aquests animals hi sovintejaven, d'aquí el seu nom.
5	Font d'en Jaume	Agafa el nom d'un masover de Can Rovira que hi anava a buscar l'aigua.
6	Puig de Sant Miquel	Petit turó, situat a la part nord de l'església de Sant Miquel, que l'hi dona el seu nom.
7	Creu d'en Salvi	Creu en record de la mort d'un personatge que duia aquest nom.
8	Salt del Bou	Cingle on un animal d'aquesta espècie és va estimbar, per aquest motiu l'hi posaren aquest nom.
9	Borda de Bach	El nom de borda és donava a les construccions que servien d'aixopluc ó per guardar els estris de cultivar la terra
10	Font de la Fruitareda	Font situada en un lloc on per temps hi abundaven els fruiters.
11	Rec del Crous	Reguerol que neix en zona propera a aquesta casa, per això agafa aquest nom.
12	Pla de la Vinya	Casa en runes, situada a l'extrem de la petita vall del rec del Crous.
13	El Crous	Actualment porta per nom El Xalió, i els estadants actuals treballen en l'ofici de casa de colònies.
14	Serrat del Corral	Serrat situat al sud del Rec del Crous
15	Bosc del Corral	Bosc on solien anar a pasturar els bous d'en Corral.
16	Puig de Sant Josep	Punt més alt, fronterer amb La Garrotxa i la carretera C- 524.
17	Serra Mitjana	Serrat situat entre la carretera C- 524 i el riu Ritort.
18	Riu Ritort	Riu que neix al terme municipal de Mieres i desemboca a la Ribera de Sant Miquel.
19	Font dels Guixos	Com el seu nom indica, la seva aigua porta molt de guix.
20	Revolt dels Capellans	És diu així per què durant l'última guerra, hi afusellaren tres capellans.
21	Serrat de La Barraca	Serrat que porta el nom de la casa més propera, i que està situat al nord de la carretera C - 524.
22	Mas Colomer	Casa construïda en la dècada dels anys 70, antigament en aquest lloc hi existia una altra casa que portava el nom de Cal Viu, i anteriorment s'havia dit també el Mas Caulés. Ara porta el nom de l'actual propietari.
23	La Barraca	Casa construïda a finals del segle XVIII, i que actualment ha sofert una reestructuració total.

Jordi Soldevila i Freixas

UN JOVE APASSIONAT PER LA PAGESIA

En la nostra entrevista hem convidat un jove de Sant Miquel amb clara vocació per la pagesia. Es diu Jordi Soldevila i amb tan sols divuit anys, és la persona més jove d'aquest sector laboral al nostre poble. Establert a Can Benet des que va néixer, el 29 de juliol de 1986, viu amb els seus pares, en Josep Mª Soldevila i la Concepció Freixas i amb la seva germana Anna, que és tres anys més jove que ell. Aquests tenen una explotació ramadera i agrícola, a l'igual que els seus avis a Can Brugada i així aniríem reculant generacions deixant clar que en Jordi prové d'una família camperola, tradicionalment arrelada al camp i al bestiar.

- Genealògicament sabem que la part del teu pare descendeix de Falgons. I la teva mare?

- La meua mare és nascuda a Batet de la Serra i de jove se'n va anar a viure a Olot amb la seva família fins que es va casar i va venir a viure a St. Miquel.

- A on vas anar a estudi?

- Primer vaig anar a Casa Nostra, després vaig fer l'ESO a l'Institut Pere Aisius de Banyoles i per acabar vaig anar a Olot per fer dos cursos d'agrària a l'IES SEP La Garrotxa, fins aquest mes de juny passat.

- Quan vas participar en el segon i cinquè concurs de pintura ràpida infantil i juvenil del nostre poble, vas guanyar els dos primers premis amb uns magnífics dibuixos que reflectien les feines del camp amb tractors, remolcs, etc. Eren un preludi de la teua vocació agrícola?

- Sí, de petit, sense donar-me'n compte, em posava a ajudar al camp i a estones lliures dibuixava tractors, bestiar, el món rural, perquè m'agradava i reflectia les meves idees. A casa en guardo molts d'aquests dibuixos, que a vegades els copiava d'alguna revista del camp i per acompanyar-los hi dibuixava paisatges de Sant Miquel, com la muntanya de Golany.

- Se surt preparat de la Formació Agrària?

- Sí, sobretot en les pràctiques que es fan en centres de treball del ram que t'agrada, que són d'unes 400 a 500 hores aproximadament. Encara que es fan més hores de teòrica, la part pràctica ens resultava més profitosa.

- Quina especialitat és la que més t'agrada?

- El bestiar, sobretot les vaques d'engega, encara que tot m'agrada, tot el que convingui.

- Ara que has plegat dels estudis, creus que aquests corresponen amb l'activitat que estàs fent?

- Sí.

- Tu que has nascut plenament en l'era dels tractors, et costa de creure que tan sols vint anys abans de que naixessis, quasi tothom encara llaurava amb animals o es munyia a mà?

- No, tot va evolucionant; ho trobo normal. Ja hi ha alguna granja d'aquí a prop que munyen amb robots en lloc de les sales de munyir.

- La ràpida evolució de la pagesia ens ha portat a veure unes màquines i uns tractors difícils d'imaginar anys enrere i que en poques hores resolen la feina quan abans es necessitaven setmanes. Cap on camina el pagès d'ara? Acabarà essent un empresari?

- Sí, ja ho ha d'ésser; cada vegada les explotacions són més grosses i els números han de ser clars.

- Per tant, s'està duent la pagesia a convertir-se en mitjanes i grans explotacions?

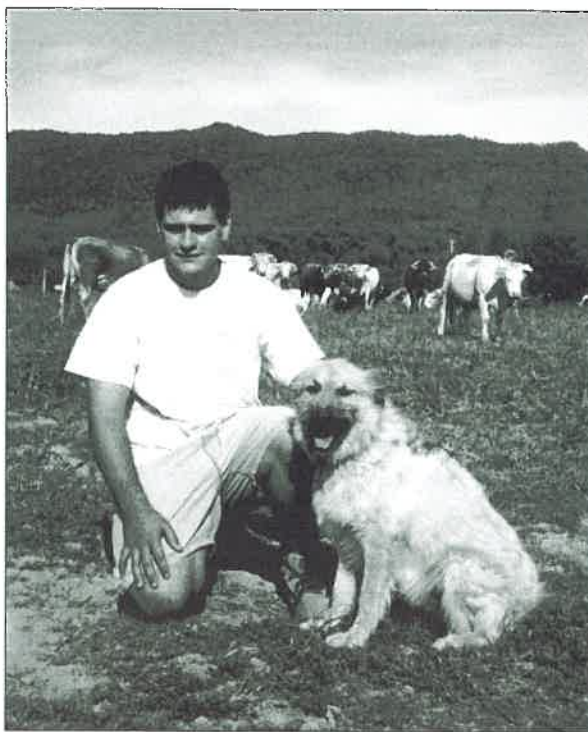
- Sí, diria que és la demanda que ho porta.

- Creus que s'està malmetent l'equilibri natural de l'home amb la terra?

- Em sembla que no es fa malbé; es fa la feina ben feta i a més les coses no es fan perquè sí, totes tenen la seva raó.

- Quins problemes tenen l'agricultura i la ramaderia actuals?

- No es valora la qualitat i es mira més per la quantitat, a causa de les exigències de mercat i en segons quins productes. Està comprovat que el producte de qualitat és totalment compatible, mentre que l'ecològic, sobretot en el sector càrnic és totalment inviable: al bestiar, se'l ha de donar pinso perquè creixi, aquest és totalment bo i sa i a més els aporta tots els

En Jordi Soldevila amb el seu gos "Pastor", davant les vaques de Can Brugada.

(Foto: Josep Estarriola)

nutrients suficients.

- A què dediques el temps lliure?

- A anar a caçar el senglar. Navegar per Internet, mirar els esports de motor, les motos, F1, llegir revistes del sector agrari i ramader i també sortir amb els companys.

- I els dibuixos? Ja no dibuixes com abans?

- No, més que res perquè no hi poso el temps. Va ser una temporada i prou.

- Tu que ets el treballador agrari més jove del nostre poble, també creus que en un futur Sant Miquel i Falgons estarà treballat per un o dos empresaris agrícoles?

- Això ho reflecteix l'evolució de l'agricultura i la ramaderia i, és el que sembla; però sempre va sorgint gent i les coses van canviant sobre la marxa.

- Què voldries tenir en un futur?

- La meua idea és tenir la meua pròpia explotació ramadera i a ser possible, en vaques de carn.

- Després de Sant Miquel, on més t'agradaria viure i treballar?

- No ho sé, no voldria marxar de Sant Miquel perquè m'hi trobo molt bé i m'agrada molt, però si hagués de triar un altre lloc aquest seria a la Vall d'en Bas.

Exemples com els d'en Jordi fan que la vida de pagès a casa nostra vagi continuant per pròpia vocació, que és com ha d'ésser.

"...a estones lliures dibuixava tractors, bestiar, el món rural, perquè m'agradava i reflectia les meves idees..."

Dibuix fet per en Jordi Soldevila el qual va obtenir el primer premi en el concurs de pintura ràpida del nostre poble l'any 2000.

A més de demostrar la seva habilitat en el dibuix hi reflecteix clarament la seva vocació.

- Què et sembla si acabem amb unes preguntes que volen una resposta breu?

- Endavant

- Quina és la teua gran virtut?

- M'agrada veure les coses clares

- Quina música t'agrada escoltar?

- Música pop, tecno, la que es porta avui

- Llibre o ordinador?

- Les dues coses

- Quin plat t'agrada més?

- Un que sigui de la cuina mediterrània

- A quin lloc et deixaries perdre?

- A l'alta muntanya

Moltes gràcies Jordi pel temps que ens has dedicat; des d'aquestes ratlles et desitgem el millor per a tu i als teus.

Josep Estarriola i Borrell

CASAL SANT MIQUEL

En un bonic indret, tranquil i en plena natura del Pre-Pirineu, a la frontera entre la Garrotxa i el Pla de l'Estany, us oferim unes instal·lacions idònies per a convivències, colònies, trobades de reflexió i estudi, estatges culturals..., com un servei obert a grups i responsables i exigents de totes les edats.

Per aclarir-vos qualsevol informació, podeu escriure'ns a:

CASAL SANT MIQUEL

17831 SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR (Girona)

o bé telefonar-nos a: 972 58 05 52 - 972 57 19 11

La Quintana

Residència casa de pagès

Tel. 57 15 80

17831 SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

HISTÒRIA DEL FUTBOL A SANT MIQUEL (15)

TEMPORADA 1979-1980

La nostra **Unió Esportiva** segueix com a federada en les competicions de la lliga de **3a Regional**, serà la seva segona temporada i continua en el **Grup 23**. Vegi'm a continuació els resultats que ens ha estat possible recollir d'aquest grup i d'aquesta temporada.

Data	Equips/resultats			
9 setembre	Besalú	1	Sant Miquel	0
16 setembre	Sant Miquel	0	Bosch de Tosca	0
30 setembre	Sant Miquel	1	P.B. Anglès	2
14 octubre	Sant Miquel	1	Sant Jaume de Llierca	2
21 octubre	Sant Roc	3	Sant Miquel	1
28 octubre	Sant Miquel	2	Osor	1
4 novembre	Cornellà	2	Sant Miquel	6
11 novembre	Sant Miquel	4	Tortellà	0
18 novembre	Sant Miquel	3	Serinyà	4
25 novembre	Sant Esteve	4	Sant Miquel	0
2 desembre	Sant Miquel	3	Sanjoanenc	5
9 desembre	Les Preses	5	Sant Miquel	0
16 desembre	Sant Miquel	1	Camós	1
13 gener	Sant Miquel	4	Santa Pau	1
20 gener	Sant Miquel	1	Besalú	2
27 gener	Bosch de Tosca	3	Sant Miquel	3
10 febrer	P.B. Anglès	2	Sant Miquel	1
17 febrer	Sant Miquel	2	Hostoles	0
2 març	Sant Miquel	4	Sant Roc	1
9 març	Osor	1	Sant Miquel	1
16 març	Sant Miquel	1	Cornellà	0
23 març	Tortellà	1	Sant Miquel	2
30 març	Sant Miquel	0	Montagut	1
6 abril	Sant Miquel	1	Camós	1
13 abril	Sant Miquel	1	Sant Esteve	1
20 abril	Sanjoanenc	1	Sant Miquel	0
27 abril	Sant Miquel	1	Les Preses	3
4 maig	Camós	1	Sant Miquel	1
18 maig	Les Planes	3	Sant Miquel	1
25 maig	Santa Pau	4	Sant Miquel	0

Pont de Pedra, 3

Tel. 972 211 211

G I R O N A

Comentari: Un trist punt aconseguit en el segon partit jugat i empatat a zero gols amb **Bosch de Tosca**, va ser l'únic patrimoni fins el 28 d'octubre, en què se'n van aconseguir dos més en guanyar l'**Osor** (2 a 1). A continuació vam tenir les victòries sobre el **Cornellà**, en el seu camp per 2 a 6, i contra el **Tortellà** per 4 a 0. Els 7 punts ens apartava una mica de la cua; però quatre derrotes seguides ens hi van fer tornar i vam restar en aquest lloc prop de deu jornades, cosa que podia haver desanimat a més d'un i no va succeir. Cap a la primavera va haver-hi una petita reacció que ens va permetre pujar una mica en la taula classificatòria, a situar-nos i acabar en el grup comprès entre el tercer i el sisè començant pel final.

Incidents: El 7 d'octubre la Federació va amonestar el jugador Josep Fort Olivella per una falta prevista en el Reglament (art. 306 - 2).

I el 16 de desembre la mateixa federació va imposar una multa de 1.000 ptes. Al Club Sant Miquel de Campmajor "por invadir el público el terreno de juego, insultando y amenazando al árbitro" (art. 299 a y b).

CLASSIFICACIÓ

Besalú	58 punts
Serinyà	55 "
Sant Roc	45 "
Les Preses	43 "
Les Planes	42 "
Sant Esteve	41 "
Santa Pau	41 "
Camós	36 "
Santjoanenc	35 "
Cornellà	33 "
Osor	31 "
Tortellà	31 "
P.B. Anglès	29 "
St. Miquel de C.	29 "
Argelager	26 "
Sant Jaume	24 "
Bosch de Tosca	23 "
Hostalets	17 "

1978-1979. Dalt: Francesc Ferreres, Ernest Alegrí, Jordi Ferrer, Joan Illa, Joan C. Sánchez Josep Estany, Sion Casals i Josep Fort.

Baix: Lluís Armenter, Jaume Colomer, Lluís Duran, Josep Tubert i Pere Camós.

L'equip ha canviat la samarreta blanca per la vermella, color que quedarà definitiu.

Tal com havia anat la temporada, acabar en el 13è lloc i amb quatre equips per sota nostra, va satisfer a la comunitat esportiva local (Continuarà).

Tomàs i Quimet Camós

RENDIPORC

EXPLOTACIONS PORCINES

Tel. 972 58 03 11

Sant Miquel de Campmajor

ENSENYAR DE PAGÈS

"Jo Sóc Pagès". Aquest es el títol del programa educatiu que l'organització Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARC) ha creat amb la intenció d'apropar el món rural als nens i nenes i, alhora, engrandir aquest ofici.

"Molts nens i nenes no poden triar ser pagès perquè no saben què és"

Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARC) amb el suport dels departaments d'Agricultura i Ensenyament de la Generalitat han elaborat un projecte educatiu que vol mostrar com és la feina del camperol actual, als escolars d'educació infantil i primària (de 3 a 12 anys), a partir d'aquest curs.

Jo Sóc Pagès recull diferents unitats temàtiques centrades en diversos aspectes de la vida dels pagesos i ramaders en quaderns, fitxes, maquetes per muntar, calendaris, documents audiovisuals i CD-Rom:

→ Els escolars d'infantil treballen els cinc sentits amb eines com ara l'audiovisual: **Mira, escolta, olora, tasta i toca** i faran visites a hortes i a plantacions d'arbres fruiters.

→ Al cicle inicial de primària els materials esdevenen més complexos i a **El meu treball de cada dia** es mostra el quefer quotidià d'una família pagesa.

→ Al cicle mitjà es vol mostrar que el sector agrari és la font primordial de recursos alimentaris i el paper de la indústria transformadora amb: **Del camp i la granja a la taula**.

→ Finalment, al cicle superior, a **Ser pagès ja no és el que era**, els alumnes coneixen les noves tecnologies que han canviat la feina del camp, visiten centres d'investigació i experimentació i, amb el CD-Rom **Vols fer de pagès?**, poden crear una explotació virtual, mirant que sigui viable i sostenible.

La idea es que tot aquest treball pedagògic els prepari per quan la mainada visiti una horta o una granja se'ls mirin amb esperit crític. "Si han treballat la visita, faran preguntes més profitoses - explica Pere Rubirola, un dels impulsors del projecte- com ara: què mengen els vedells?, o bé quants litres d'aigua beu una vaca al dia?"

"Hi ha molts nens que no tenen vinculació directa amb el camp i així com poden triar ser metges, periodistes, escultors... no podrien mai triar ser pagesos perquè no saben ni què és." Es deia en la presentació, tot i destacant la necessitat d'aquest material educatiu.

Fa molts anys que s'està treballant amb aquest projecte, segons Francesc Pascual, President de JARC, i amb ell es pretén cobrir dues necessitats del panorama educatiu català: subratllar la vàlua dels pagesos i del seu treball i donar a conèixer la realitat diària d'aquest sector productiu.

"La imatge que s'ha escollit del protagonista és moderna, real, amena, familiar i innovadora... un professional que fa ús dels estudis, de la qualificació personal, de les noves tecnologies, que vol tenir també comoditat en la vida diària, però que té un compromís amb la qualitat, amb la preservació i el manteniment del medi ambient i del territori; un productor que assoleix les seves responsabilitats tan en la forma de produir com en el producte i que vol viure del seu esforç com ha fet fins avui. Un pagès que necessita comprensió, col·laboració i recolzament per fer unes produccions cada vegada més adaptades al consum i amb un valor afegit que li ha d'arribar de la mà del

mercado que tenim al voltant." ens diu F. Pascual.

Des de la pagesia donem la benvinguda a aquesta iniciativa que, ben aplicada, només ens pot aportar beneficis en quant a la comprensió de la tasca de l'agricultor i el ramader en benefici de tota la societat.

Per a més informació:
www.jarc.es i
www.gencat.net

Recull de premsa d'Alex Navarro, Agost 2004

PURA NATURA

Hi havia lluna creixent. Era un capvespre preciós; la lluna s'emmarcava dins les siluetes fosques dels arbres del bosc i de les muntanyes, amb un rerefons del cel d'un blau ben especial. Com cada capvespre, ara a la tardor, el sol s'amagava per les muntanyes de Sant Aniol i la serralada volcànica, hi ho feia a poc a poc, tot fent canviar constantment el color i la imatge del cel, jugant amb els núvols i fent variar la seva visió. Ahir, el cel, en l'últim moment de la posta de sol, era blau - púrpura - daurat; difícil de definir amb paraules: majestuós! I va ser amb aquesta situació quasi idíl·lica que em van venir al cap un munt de sentiments vers aquell entorn tan viu. Sentiments que no són la primera vegada que els visc, però sí de les primeres que en sóc capaç de descriure de manera oberta, perquè el lector pugui aproximar-se a les meves vivències.

Estava a Ca n'Oliveres, al fons de la vall de Campmajor, al nord, on el Ser i el Ritort o també anomenada riera de Campmajor,

és troben per anar a parar al Fluvià i, confesso que ara entenc la frase feta que manifesta "*Sóc d'Oliveres*". Es a dir, jo no tinc Oliveres, Oliveres em té a mi. Aquesta terra, aquesta vall tan especial, em té realment captivada i ha aconseguit que jo formi part d'aquesta natura tranquil·la i fèrtil.

Quan vaig arribar a Oliveres ja fa més de dotze anys, només sabia que m'agradava, que la preferia a tot el que havia vist, i que tenia tot el que necessitàvem: camps i espai suficient per a la nostra eugassada. La cria de cavalls va ser doncs el que ens va portar a la vall. No va passar gaire temps, quan ja tot estava instal·lat i coneixia una mica més els racons i la vida que hi ha, que vaig començar a copsar la vertadera bellesa que s'amaga en aquest solitari indret.

El paisatge serà que és veu des de les actuals quadres de l'eugassada és inquietant, sempre canviant. Les muntanyes que abracen la vall són totalment poblades d'arbrat. Són boscos de roure i alzina amb pessigades de pi roig. Aurons, boix, pollancre i freixes acaben d'arrodonir els plans que voregen els rius. Aquesta varietat fa que la vall prengui tants tons verds com és possible; tants que sembla difícil que un artista pugui aconseguir-los amb la seva paleta. A la primavera s'intueixen pinzellades d'altres colors vius com els de les flors silvestres que recorden les aquarel·les i olis dels pintors impressionistes i, a la tardor, els ocres,

donen relleu a la massa arbrada, semblant a flors de gran tamany.

I, l'interior d'aquest mantell verd està ple de vida! Una vida silenciosa que jo vaig descobrint dia a dia, ja mentre emprenc el camí de pujada. Els conills a peu de carretera, just abans d'arribar al trencant de Roca i Guixeres; a vegades, els cabirols mascles mirant-me ben sorpresos des del

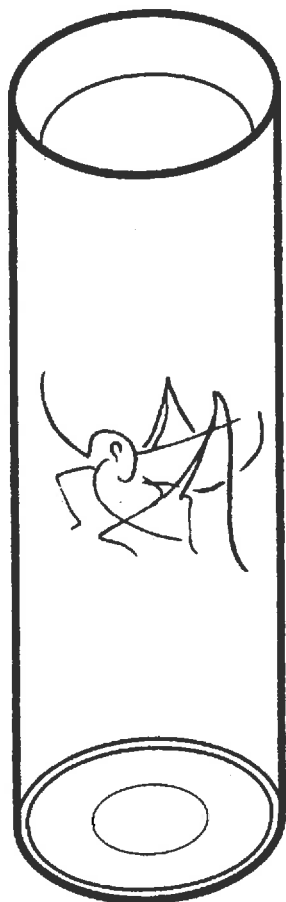

Paratges de ca n'Oliveres amb la vall al fons.

camp de Can Prat, a l'arribar a aquest camí de terra; el berrat pescaire que aixeca el vol majestuós al veurem arribar, estava esperant pescar al "passallís" de Godai; la rapinyaire que espera pacient que el meu cotxe passi per davant abans de traspasar el camí des de la torre d'electricitat cap al primer camp del Mas Guixeres, tot xisclant; i el gran llangardaix verd que, a vegades a l'estiu pren el sol sobre una pedra, ni s'immuta per la meua presència. Aquests éssers veïns meus i moltes altres coses materials i immaterials són les que em lliguen cada vegada més a aquesta terra. Això sense comptar amb els cavalls que també gaudeixen d'aquest petit paradís anomenat Vall de Campmajor.

Alex Navarro

Al costat de la carretera....

RESTAURANT CAN MET

Especialitats en:
CARNS a la BRASA i
CUINA CASOLANA

Sant Pere, s/n
Tel. 972 68 02 01
17830 MIERES

MONTERO

PERFUMERIES
LLORET DE MAR

DES DE 1857

QUELCOM MÀGIC

A vui, aquí des del meu lloc preferit observo amb nostàlgia, i assegut en una cadira de rodes, l'horitzó del mar, i sento com els ulls em bullen d'una escalfor salada, que a poc a poc es converteix en una llàgrima suau i profunda que baixa com un fall per la meva galta esquerra.

Tot just ara, puc acostar-me al penya-segat, on tants cops jugava en la meva infantesa, sense que ningú m'estigui vigilant. Abans de superar la meva depressió, havia intentat més d'una vegada treurem la vida des d'aquest lloc secret; pensava que si em treia la vida, tot seria més fàcil, per mi i per la meva família i que no hauria de viure lligat a aquella maleïda cadira. Encara ara, no he superat del tot la meva depressió, però començo a veure la llum de la vida, una llum que ha resplendit gràcies a l'ajuda i l'estimació de la

cadira de rodes, i el més tràgic i inesperat, que la meva novia havia mort. Es veu que, tal com m'ho van explicar, la meva novia estava viva, però al treure-li el casc, el seu cor s'aturà lentament com una bomba que al final esclata. No m'ho podia creure, en uns segons la meva vida havia canviat per complet, havia perdut la persona més important de la meva vida, la llum de la meva foscor i, a més, havia quedat marcat per tota la vida, tota la vida subjecte a aquella cadira. Només ara, quan vaig pel carrer, m'adono de les dificultats que tinc, per exemple, de pujar a la vorera, una cosa que abans era tan simple, és ara com un obstacle de la vida mateixa; però els humans som així, no ens adonem de les coses que són més dificultoses per alguns, fins que no ens passen a nosaltres.

meva família i dels meus millors amics. Fa un any jo i la meva novia vam tenir un accident de moto, era un apassionat per les motos; mai millor dit, era... perquè serà?

Era un dia que havia plogut, i en una curva quelcom m'enlluernà fins a fer-me perdre el control de la moto; del que va passar després, només recordo com el meu cos inconscient s'enlairava, i amb la mateixa lentitud caigué i topà contra el terra brutalment. Vaig estar mesos a l'hospital, on les màquines mantenien vigent la meva vida, i al despertar-me, m'explicaren lo succeït i que havia quedat en una

Des d'aquí al penya-segat, observant el mar, sento com la brisa m'acaricia el rostre ple de senyals del passat, però d'un passat no tan llunyà. Recordo, com si fos d'una vida anterior, quant podia caminar i podia valer-me per mi mateix, ara en canvi sempre necessito d'algú o quelcom per valer-me.

Ara estic escrivint el meu primer llibre, on fullejo el meu passat quan encara podia caminar; recordo el meu primer, únic i verdader amor, almenys és el que jo crec. La vaig conèixer fa dos anys a l'institut, tots dos fèiem COU, el primer cop que la vaig veure, vaig saber que tenia quelcom d'especial, era diferent a les

altres noies que havia conegut fins llavors. A les hores de classe no li podia treure l'ull de sobre, tenia els cabells llargs i ondulats com la mar i a la cara se li feia una mena d'expressió que la feia molt atractiva i portava unes ulleres que li donaven un aire intel·lectual, ple de seguretat. Tenia els llavis molsuts i al seus ulls hi resplendia una espurna de llum enmig de la foscor dels meus pensaments. Era bella com la lluna i resplendent com el sol, el seu cos esvelt m'innotitzava enmig del silenci, els seus moviments em tornaven boig. Quan em mirava, semblava que el món s'aturés esperant el nostre aparellament, però els meus ulls no aguantaven la màgia que sorgia com bola de foc de les seves ninetes. Mai vaig atrevir-me a demanar-li per sortir, ni a conquerir-la; em quedava quiet, immòbil davant la seva presència, i em vaig conformar en observar-la. Però al final vaig caure en la seva trampa seductora i em vaig rendir als seus peus. Admirava la seva gran honestedat, la paciència, i una bondat extrema inherent a la seva ànima. Recordo aquelles llargues tardes de converses agosarades, sostingudes de tal manera que ens descuidàvem de la gent i del temps. Em podia passar hores escoltant aquelles senzilles paraules, i alhora plenes de sentiments ocults, que sorgien, con aigua que raja en una font, de la seva boca. Però el que més em fascinava d'aquella persona, era el seu somriure, era especial, quan menys t'ho esperaves o quan el dia t'havia sortit el contrari del que tu havies plantejat, ella dibuixava en la seva cara un llarg, marcat i tendre somris, que et refeia i t'enfortia.

Recordo que li encantava la història, quan parlava d'ella les ninetes se li obrien com dues taronges i

reflectien l'entusiasme per aprendre; quan la veia tan segura i tan decidida del que faria la resta de la seva vida, m'adonava que aquella noia arribaria lluny, i que aconseguiria el que és proposés per endavant, i en canvi ara, tot s'havia diluït en uns maleïts segons, havia perdut tots els seus somnis, tots els seus projectes, tota una vida, precisament ara que havia superat, el seu primer obstacle, la selectivitat. L'havia superat amb una nota suficient per fer la carrera d'història, era el seu primer any a la universitat.

Recordo el seu últim petó com si fos avui, recordo que va ser quan la vaig anar a buscar per anar a fer un vol amb moto. Anava amb uns pantalons amples de baix i una caçadora texana, portava els cabells deixats anar, que encara desprenien l'aroma del gel de bany que utilitzava, i el seu cos formava una silueta perfecta, esvelta i simètrica. Va pujar a la moto, i encerclà amb els seus braços el meu cos, llavors em vaig girar i em vaig trobar enfront dels seus llavis i em besà, em féu un petó llarg, intens i ple de sabors que mai oblidaré. Encara ara recordo el sabor dolç com de mel que els seus llavis dipositaren al cim dels meus, i és això, el que precisament vull escriure en el meu llibre, tots els meus sentiments, els meus desitjos, les meves pors, tot fil per randa, per no oblidar mai aquells dos anys que vaig compartir amb ella.

La seva desaparició esborra qualsevol possibilitat de saber si sempre, un sempre que s'ha convertit ja en etern, hauríem estat tan amics, i si el nostre amor hauria perdurat, com estrella que brilla com els seus ulls, en la immensitat del cel blau.

Elisabet Tubert i Llena

Artesania Guardabosch

TALLER D'ESTAMPACIÓ, SERIGRAFIA I TAMPOGRAFIA s.l.

Reclams publicitaris: Camisetes, bolígrafs, encenedors, gorres, bosses paper, rètols, adhesius, fabricació de productes exclusius.

Preus especials per estudiants
Visiteu la nostra exposició

Tel. 972 57 46 10 - Fax 972 57 60 71 E-mail: guardabosch@terras.es
c/ Pla de l'Estany, 2 PORQUERES (darrera Bombes Espà)

LA PAU SOTA L'AIGUA

De la platja ençà albirem
la mar blava en moviment:
- per què dorms tan neguitosa,
tems la fúria dels deus?
- Tens el vent per tot motor,
o ho és qualsevol peix,
o ho és l'home mateix
amb les branques i vaixells?

En la mar -diuen- hi ha pau:
- doncs, per què el combat etern
de les ones amb les penyes?
- No hi ha, al fons agrest,
més pau que en la superfície?
- Què troba en el fons immens
el qui hi davalla segur,
sens por de trobar l'infern?

L'astre-llum que ens il·lumina,
a la mar es nega i perd.
A la mar, sempre és de nit
i és estel qualsevol peix,
que vestit de coloraines
en farola es converteix
i s'esforça a mantenir
el govern, fràgil, dels seus.

- Seran les ones de dalt
causades per mil vaixells,
per tempestes i mestrals,
o per tants d'éssers vivents
que, per mantenir el seu tros,
combaten ferotgement
com els homes i les feres
per l'hortet, el bosc i el tren?

- Per què no romans, mar, llisa?
Molt mòbils tens els relleus!
- Perquè no només els homes
guerregen tossudament.
En el fons de l'oceà
moren el peix i la serp
en la guerra quotidiana,
en el ball dels innocents.

Joan Fort i Olivella

Les llegendes, els contes populars, les anècdotes i també algunes supersticions, formen part de la història dels pobles. Son l'expressió conscient de fets, potser transcendents per a un determinat moment, que s'han transmès de generació en generació. En el decurs d'aquest viatge en el temps, algunes poden haver perdut el sentit per a nosaltres, però segur que són el reflex del sentiment i l'esperit de les generacions que ens han precedit.

Es per això que volem fer un recull d'aquelles que es refereixen al trosset de terra en la que vivim i estimem. En aquesta secció aniran apareixent totes les que trobem. Totes tindran una cosa en comú, seran entretingudes i simpàtiques. Ja hem tingut un precedent en el primer número de Golany sobre La Resclosa del Dimoni.

Aquesta creença que l' Elisabet Saus ens explica, es refereix al cingle de Golany, que va donar nom a aquesta revista. L'espadat que des de la seva postura arrogant a la serralada que tanca la nostra vall pel sud, ha vist passar el temps i la gent que ha anat perfilant l'actual vall.

L'ARGOLLA DE GOLANY

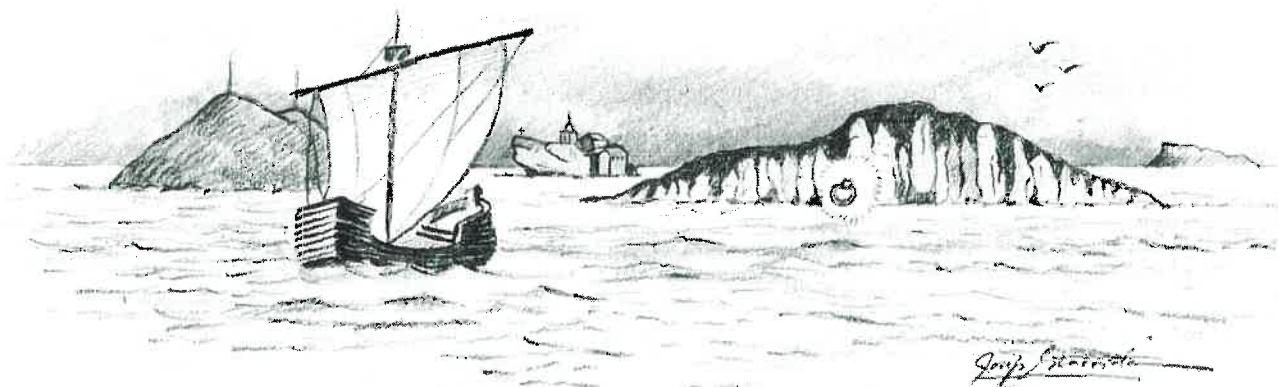
"Un dia em van explicar que dalt de Golany, entre les pedres nues del cim hi ha una argolla molt gran, tan gran com les que hi ha als ports, al mar, per lligar els grans vaixells.

Què hi fa aquesta argolla al cim de Golany? Fa molt temps, la mar arribava fins a les roques de Golany? S'hi havia lligat barcasses amb aquesta argolla?

Ja m'imagino tot St. Miquel, Banyoles, Porqueres... inundat per la mar i Rocacorba una illa. La Mare de Déu del Mont, el Bassegoda... illes enmig d'una mar immensa... Perquè no?

Del que n'estic segura és de l'ús que se'n va fer, no fa molt de temps. Hi ha un camí que puja cap a Pujarnol i passa a tocar la cinglera de Golany. Temps enrera hauria sigut força concorregut. En aquests llocs sempre hi havien lladres i assaltadors de camins. Amb una bona corda, si estaven forts i eren àgils amb l'escalada, els podia servir per aparèixer i desaparèixer amb molta rapidesa."

Elisabet Saus

UN PLAT COLOMBIÀ

En la nostra secció de cuina hem convidat a una persona que és natural de Colòmbia i que fa cinc anys que viu al nostre poble, a Can Bertran. Ella es diu Ketty i ens ha preparat, amb l'ajuda del seu germà, José Miguel, un plat que encara que no sigui un dels més típics és bastant comú en el seu país.

Carn adobada

Ingredients:

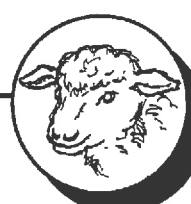
1 kg de carn de xai
Canyella en pols
3 grans d'all
gingebre
pebre
pebre vermell
comí
el suc d'una llimona
3 cebes grans
una mica de julivert
sal
oli
aigua

Preparació

Tallar la carn, assaonar-la en un recipient amb all, comí, pebre, pebre vermell, safrà, una mica de gingebre, la canyella en pols i, si es vol, el suc d'una llimona i afegir-hi mitja cullerada d'aigua. Posar el xai en una cassola al foc amb aigua, tirar-hi l'oli i coure-ho fins que la carn estigui tendra i se separi de l'os. Retirar-la i en la mateixa cassola, amb el caldo de cocció i a foc lent, tirar-hi les cebes pelades i ratllades i el julivert fins a obtenir una salsa de color daurat. Posar els trossos de xai en tres torns de deu minuts cada torn, perquè es vagui impregnant bé la salsa. Treure els trossos de carn, passar la salsa pel colador o pel turmix i servir la carn amb aquesta salsa per sobre.

Ketty Doria Paternina

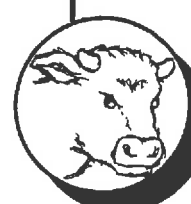

**CARNISSERIA
XARCUTERIA
FORMATGERIA**

Joan i Nuri

c/ PROGRÉS, 47 - TEL. 972 57 50 01
17820 BANYOLES

escafidor
ARMERIA i ESPORTS

porta dels turers, 10 - Tel. 972 57 38 59. - 17820 banyoles

Diumenge 16 de Maig. 13ª Caminada Popular. La Ruta de Salamina per Can Gifre. Unes 88 persones van participar caminant per un dels indrets més boscosos i bonics de la nostra Vall: Des dels bacs de Can Gifre a Sant Nicolau i tornant per Sant Natzari, en un matí agradablement assolellat.

Fent una petita parada per esmorzar.
(Foto: Josep Fort).

Dies 21, 22 i 23 de Maig. Aplec de Santa Quitèria. Els actes d'aquest any van començar el divendres dia 21 amb una conferència sobre MENJAR BÉ, BO I SA, a càrrec de JAUME FÀBREGA (Professor de Gastronomia de la Universitat Autònoma de Barcelona). L'endemà van haver-hi els concursos de pintura infantil amb 21 participants i el concurs de flors amb 6 participants. El diumenge dia 23 al Temple de Sant Martí de Campmajor, es celebrà l'Aplec de Santa Quitèria amb un ofici Solemne cantat pel Cor Parroquial i amb la benedicció de les COQUES. En acabar, una sardana a l'era de la Canova. L'arrossada popular al local del Sindicat donava pas als actes de la tarda amb el partit de futbol entre els equips: U.E. Sant Miquel - C.E. Maià, amb victòria d'aquest últim per 2 a 3. Les Sardanes i el tradicional sorteig de Sant Quitèria donaven punt i final a unes festes marcades per l'alta participació.

Ballant sardanes el dia de l'aplec. (Foto: Josep Estarriola).

Dissabte 5 de Juny. Partit de futbol. Encontre amistós entre Sant Miquel i Falgons, amb victòria del Sant Miquel per 6 a 1. En acabar, es va servir un sopar de germanor amb tots els jugadors, amics i simpatitzants.

Dimecres 23 de Juny. Revetlla de Sant Joan. Arribada de la Flama del Canigó, lectura del missatge i encesa de la foguera. Tot seguit, cap a 130 comensals es reuniren al local del Sindicat per gaudir del sopar de Revetlla amb cava i coca inclosos, com marca la tradició.

Diumenge 27 de Juny. MATI: Celebració de les Comunions a l'església parroquial de Sant Miquel. Varis nens i nenes del poble van celebrar amb l'acompanyament dels seus pares i familiars les seves respectives comunions. El Cor Parroquial de Sant Miquel va oferir els seus cants per fer més solemne l'acte religiós.

TARDA: 4ª Trobada de grups cantaires del Pla de l'Estany. Aquest any s'ha celebrat al Claustre del Monestir de Banyoles. El Grup de Caramelles de Sant Miquel hi ha participat amb èxit, juntament amb cinc corals més del Pla de l'Estany. Cada una va oferir un repertori de tres cançons populars i finalment totes juntes van cantar El Tren Pinxo de Banyoles i l'himne Els Segadors. Un nombrós públic assistent va aplaudir a tots els grups cantaires en aquesta trobada que és consolidada i es voldria fer a tots els pobles de la nostra Comarca.

Diumenge 12 de Setembre. Aplec de Sant Ferriol de Falgons. Es celebrà amb la singular arribada de la cavalcada històrica a l'esplanada de sobre l'església de Falgons, portant les relíquies del Sant i a on s'oficià

Pagesets i pagesetes encarregats de dur el romaní. (Foto: Josep Estarriola).

una missa solemne amb la benedicció del romaní i amb l'acompanyament del Cor Parroquial. Nombrosa gent també va participar dels demés actes com les Sardanes, l'arrossada popular, la parada del conill i la rifa, en un dia marcat pel bon temps.

Els dels bar ho tenien tot a punt el dia de l'aplec.
(Foto: Josep Estarriola)

Dies 24, 25 i 26 Setembre. Festa Major de Sant Miquel de Campmajor. El Teatre va obrir el programa de la Festa Major de Sant Miquel amb l'escenificació de l'obra: "La núvia porta cua". Una comèdia a càrrec del grup Traster Teatre de Fontcoberta i que va comptar amb una cinquantena d'espectadors durant les dues hores que va durar.

L'endemà, dissabte, es va realitzar la Novena Volta Popular amb bicicleta i amb la ja acostumada participació d'altres anys. A la tarda l'actuació dels còmics Biocòmics-Discoxou! va entretenir la mainada, seguit de jocs de cucanya i berenar a base de coca i pisolabis per a tots. El ball de la nit a càrrec del conjunt Duet de Gala va donar pas als actes del diumenge. Aquests començaren amb l'Ofici Solemne dedicat a Sant Miquel Arcàngel i cantat pel Cor Parroquial. En acabar i a la plaça de l'església s'obsequià a tots els assistents amb un refrigeri. Tot

seguit, la Principal de Banyoles va oferir unes quantes sardanes que no tardaren en ser ballades sota un sol aclaparador d'un dia molt clar i lluminós. A mitja tarda el partit de futbol entre l'U.E. Sant Miquel i La Canya, amb victòria local per 2 a 1 va anar seguit d'una audició de sardanes a la plaça de l'Hostal. Cap a les vuit, quan ja es feia fosc i a dins el local del Sindicat, el grup TERRA ENDINS de Girona va oferir una esplèndida cantada d'Havaneres amb la professionalitat i el bon humor que els caracteritza, posant punt i final a les Festes d'aquest any.

El grup d'havaneres TERRA ENDINS de Girona, al local del Sindicat.
(Foto: Josep Estarriola)

Dissabte 23 d'octubre. Inauguració de la Plaça de les Escoles. Amb la presència del Director General d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya, Albert Pereira (en representació del Conseller de Governació, Joan Carretero, que no va poder assistir), i l'alcalde de Sant Miquel, Josep Fort, es va inaugurar la reforma de la Plaça de les Escoles amb una placa commemorativa i amb assistència de gent del poble i de diverses personalitats del Pla de l'Estany. Abans però, es va fer la benedicció i en acabar hi va haver un refrigeri per a tothom.

J. ESTARRIOLA, S.L.

AL SERVEI DE L'AGRICULTURA I LA RAMADERIA

Ctra. Camós, 16 - Tels. 972 57 05 67 - 972 57 08 77 - PORQUERES

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

- El 16 de Maig del 2004, a l'edat de 64 anys, va morir l'HERMENEGIL SIDERA i COLOMER. Havia nascut a Can Barceló i vivia en el barri de Can Puig, Banyoles.
- El 22 de Maig, a l'edat de 70 anys, va morir la MARIA COMA i CANAL. Havia nascut al Rodorà de Sant Miquel i residia a Porqueres.
- El 30 d'Abril, va néixer en NIL REINÓN i FONTANÉ, fill d'en Jordi Reinón del Truis de Falgons i de la Carme Fontané.
- El 18 de Juny, va néixer l'AURA HIDALGO i CLAVERO, filla d'en Joan Hidalgo del Pou estats i la Leila Clavero.
- El 9 de Juliol, va néixer la CRISTINA SALLERAS i ESTARRIOLA, filla de Joaquim Salleras i Àngels Estarriola de la Casanova de Sant Miquel estats.
- El 19 de Setembre, es van casar en RAMON PLANA i BROSA de Can Rovira amb la SUSANNA REIXACH i BECERRA a l'ermita de St. Natzeri. Viuen a Can Sagnari.
- El 21 de Setembre, va néixer en MIQUEL CASADO i MASLLORENS, fill de Josep Mª Casado i la Lourdes Masllorens del Casal Sant Miquel.
- El 25 de Setembre, a l'edat de 71 anys, va morir la MERCÈ GIRONÈS i COSTA. Era natural de Piells i residia a Banyoles.
- El 9 d'octubre, va néixer en BLAI CRUAÑAS i SÁNCHEZ, fill de Daniel Sánchez i Patricia Cruañas de Can Barnola- Joan de Sant Miquel.
- El 9 d'octubre, es van casar en FRANCESC DESEL GONZALEZ de Can Teixidor amb la SILVIA BARRIS i LAZARO. Viuen a Banyoles.

La cua de l'humor

Per Ramon Santacana

L'enigma de les escombraries

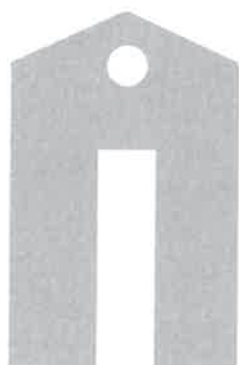

Podrem aclarir d'alguna vegada per què les escombraries s'escapen dels contenidors?

Imatge de les escombraries donant-se a la fuga. Golany al fons.

Telèfons		Horaris	
Ajuntament	972 57 46 26	Ajuntament:	Dilluns, dimarts, dimecres i divendres, de 10 a 2.
Ambulatori			Dijous tarda, de 5 a 2/4 de 8.
Banyoles	972 57 24 74	Metge:	Banyoles: dilluns, dimarts, dijous i divendres, de 2/4 de 9 a 11.
Mieres	972 68 04 62		Dimecres tarda, de 2/4 de 6 a 2/4 de 8.
Ambulàcia	972 41 00 10	Infermera:	Sant Miquel: dimarts, de 2/4 de 12 a 2/4 d'1.
Creu Roja	972 57 24 50	Missa, hivern:	Sant Miquel: dissabtes a 2/4 de 8 del vespre.
Emergències	085 6 112		Falgons: l'últim dissabte de cada mes, a 2/4 de 8 del vespre.
Escola	972 57 59 24	TEISA:	Dimecres i dissabtes, a les 8 i a la 1.
Mossos d'Esquadra	088		
Hostal (tel. públic)	972 57 07 12		

finques banyoles

pg. de la indústria, 32 baixos
tel. 972 57 52 02 - fax 972 57 54 53
finquesbanyoles@teleline.es
17820 banyoles

**condueix
i gaudeix**

Motor Banyoles, S.L.

c/ Sant Mer, 28

17820 BANYOLES (Girona)

Telèfon 972 57 55 11

Fax 972 58 09 81